

det høje Ministerium ikke anvender det, naar det skriver Cirkulærer eller, som i dette Tilfælde, skriver Bemærkninger til det foreliggende Forslag. Ministeriet for Handel og Søfart har i Oktober d. A. udstedt Cirkulære om denne Lov, som begynder med Ordene: „Angaaende det Tidsrum, indenfor hvilket det i Dampskibstilsynsloven af 13. Februar 1903.“ Det høje Ministerium skulde altsaa for at være korrekt have brugt Udtrykket „Dampfartøjtilsynsloven“, men bruger det Ord, som er almindelig hjemlet i Sprogbrugen. Og gaar man til de Bemærkninger, som ere skrevne her til det foreliggende Lovforslag, finder man f. Eks. i Bemærkningerne til § 4: „De særlige Regler, som ere foreskrevne i Dampskibstilsynslovens § 7.“ I Bemærkningerne til § 6 hedder det: „Bestemmelsen i Dampskibstilsynslovens § 31.“ Det høje Ministerium refuserer altsaa hver Gang det kommer overfor Navnet i denne Lov og bruger det Ord, som er rigtigt og korrekt. — Men endnu skal jeg dog nævne et Argument, som jeg mener ganske særlig taler for at indføre den foreslaaede Ændring, nu da Loven skal optrykkes og fremkomme som en ny Lov, maaske allerede som Lov af December 1910. Vi fik i Fjor en Lov om Tilsyn med Sejlskibe; dens Titel er ikke Tilsyn med Sejlfartøjer. Denne Lov er helt igennem bygget ganske som den foreliggende Dampskibstilsynslov med mange ligegyldende Paragraffer. Jeg mener derfor, at det vilde være rimeligt og naturligt, at disse to parallelt løbende Love fik ensartede Navne, saaledes at vi, ligesom vi have en Lov af 1909 om Tilsyn med Sejlskibe, nu faa en Lov af 1910 om Tilsyn med Dampskibe, begge med Tilføjelsen „m. m.“ for de Undtagelser, der kunne findes baade med Hensyn til Sejl- og Dampskibe. Derved vilde ogsaa det officielle Navn for Tilsynsmændene blive ens, idet vi vilde faa Sejlskibstilsynsmænd og Dampskibstilsynsmænd. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale denne lille ganske formelle, men som jeg mener sprogligt rigtige Ændring.

Ordføreren (Jørgen Berthelsen): Maa jeg i Overensstemmelse med Betænkningen blot tilføje, at de af den højtærede Minister stillede Ændringsforslag har Udvalget tiltraadt, hvorfor jeg altsaa paa Udvalgets Vegne tillader mig at anbefale dem.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal under Nr. 4, skal jeg sige, at det Spørgsmaal, det om-

handler, har været drøftet i Udvalget. Man havde egentlig fra Udvalgets Side ikke nogen Indvending derimod, naar man blot havde kunnet finde en Form, som tog tilstrækkeligt Hensyn til begge Sider. Af Hensyn til Bekostningen vilde man ikke vige tilbage for at vedtage en saadan Bestemmelse. Men man mente, at hvis der skulde en Bestemmelse ind i Loven som den i Ændringsforslaget tilsigtede, at den 5te Synsmand skal udnævnes efter Indstilling „af Sømændenes og Søfyrbødernes Forbund, der til enhver ledig Plads bringer tre Personer i Forslag o. s. v.“, saa vilde der, idet her henvises til en bestemt Organisation paa Arbejdernes Side, ogsaa kunne stilles lignende Krav fra Arbejdsgivernes Side. Jeg vil gerne tilføje, at disse Forhold kender jeg ikke saa nøje i København, men i Provinserne er det saaledes, at der om Udnævnelsen gøres Indstilling til Ministeriet af Amtmændene. Saa vidt mig bekendt sker det saaledes, at vedkommende Amtmand henvender sig til Byraadet, hvor der er Tale om større Byer, og faar Indstillingen derfra. Naar der staar i Loven, at det skal være søkyndige Folk, som udnævnes, kunde jeg godt tænke mig den Mulighed, at Byraadet indstillede ikke en forhenværende eller nuværende Skibskaptajn, men f. Eks. en Matros, thi ingen vil vel kunne nægte, at han ogsaa kan være søkyndig.

Med Hensyn til Bekostningsspørgsmaalet er det, saa vidt jeg husker, saaledes, at der til 4 Tilsynsmænd kun er et Beløb af 12 Kr. til Deling. Hvis der nu skulde være 5 om det samme Beløb, er det indlysende, at inden ret længe vilde der blive stillet Krav om at forhøje Beløbet, og da de Byrder, man paalægger de interesserede Parter, ikke maa blive større, end de ere, har Udvalget ikke ment at kunne gaa med til det af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til det af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag til § 8, er det ret interessant at se, at det ærede Medlem netop som Indenrigsminister i 1903 har baaret den omtalte Lov frem, faaet den vedtagen i begge Ting og derefter stadfæstet. Som det ærede Medlem selv oplyste, har Loven siden 1875 beholdt samme Titel, for saa vidt har den altsaa vundet Hævd, som den nu er 35 Aar gammel, og vi have ikke i Udvalget, før det ærede Medlems Forslag forelaa, talt om at foretage nogen Titelforandring. Uagtet vi have faaet adskillige Henvendelser fra de i denne Sag særligt interesserede Parter, saa-